

Vråksträcket pågick till ungefär tre på eftermiddagen, men tunnades sedan ut alltmer och upphörde vid halvfyratiden. Förmodligen utlöste en kallfront i norr detta koncentrerade sträck - på våra breddgrader i Mälardalen hade vi däremot haft rycket mildt hela veckan.

Det är ett känt faktum, att vissa ledlinjer i landskapets topografi bidrar till att flyttfågeln väljer speciella vägar, även om sträcket sker på bred front inne i landet. Det vore synnerligen intressant, att få veta hur rovfågelsträcket gestaltade sig i det övriga landskapet och på så sätt få belyst, om detta var ett snallfronts- eller bredfrontssträck, vilka klimatiska faktorer som spelat in för att koncentrera sträcket till just denna septembardag samt vilka ledlinjer som utnyttjats.

Nedanstående tabell över de rovfåglar som med säkerhet sträckte i sydvästlig riktning söndagen den 20 september 1970, kan kanske vara av intresse.

ART	ANTAL
Ornvråk	231 ex
Fjällvråk	3 ex
Sparvhök	11 ex
Duvhök	4 ex.
Bivränk	24 ex.
Brun kärrhök	1 ex.
Blå kärrhök	1 ex.
Fiskgjuse	2 ex.
Pilgrimsfalk	1 ex
Stenfalk	1 ex.
Tornfalk	3 ex.
Obest. vråk	52 ex.

Bo Kurlin

880216

VOF hade i höstas ett speciellt upprop angående bl.a. höstens vråksträck. Vi skrev där höstens fantastiska vråksträck över Västmanland. Uttrycket föranleddes av att vi muntligt fått besked om ovanliga mängder vråk. Bo Kurlins artikel borde, tycker red., kunna inspirera dem som gjort observationer och iakttagelser att fatta pennan och skriva ned sitt material och skicka det till Bo Kurlin, Jakobsgratan 49, 724 64 Västerås.

De enda svar VOF fått på "vråkuppropet" kommer från Fagersta och Virsbo. Vi publicerar dem här Red.

Fagersta-trakten:

- 13/8 4 ex.bivränk mot S, Älgsjöbo
- 2/9 5 ex.ornvråk mot SV, Brinellskolan.
- 13/9 27 ex.ornvråk(11+6+8+2 i fyra skruvar) och 7 ex.bivränk(4+3 i ornvråksskruvarna), Bjursfall.
- 20/9 2 ex.ornvråk, 5 ex.bivränk i skruv, 2 ex fiskgjuse mot SV, Bjursfall
Per Ålind

Virsbo-trakten:

- 13/9 30 ex ob. vråk i två skilda förband under 14 min mot SV, Virsbo.

14/9 7 ex ornvräk + 1 fiskgjuse i en skruv mot SV, Virsbo samh

15/9 Ca 10 ex ob.vräk mot SV, Grindstugan S Virsbo

20/9 5 ex ornvräk i flock, Björktjärn Mot SV

När det gäller Virsbo-iakttagelserna kan nämnas, att jag var ute i helt andra ärenden än fågelstudier, varför resultaten kanske hade kunnat bli synnerligen intressanta om systematiska observationer gjorts dessa dagar. Vädret var som Bo Kurlin beskriver i sin artikel med det tillägget att luftfuktigheten verkade mycket stor. Ingvar Granqvist

Den 20 september, kan vi meddela, inträffade "en liten avvikelse" från det mycket jämna och sensationsfria höststräcket vid Kvismaren. Då sträckte 140 vråkar och ett 20-tal sparvhökar mot SV.

Ovanstående hämtat från Meddelande nr 17 från Kvismare fågelstation

Red. kan också meddela, att vi nyligen fått rapport om ovanliga vräcksträckskoncentrationer vid Södermanlandskusten och i Blekinge. Det lär ska ha rört sig om fjällvråk i myckenhet.

MIN TURSJÖ

88027
Som nyinflyttad rannäsbo skulle man börja orientera sig i omgivningarna för att se om verkligheten motsvarade förväntningarna. Helt obekant var jag inte, då jag vid några tillfällen besökt Lisjöarna, Djupen och Glåpen. Glåpen ja. Jag visste inte då, en grådisig novemberöndag 1967 vid Gussjön, att den skönlockige mannen med tub och 400 m tele som tipsade om havsörn vid Glåpen var Rannäs Naturklubbs kassör Bertil Olsson. Det blev gasen i botten, men kurvorna var fler och svårare än jag trodde, och det var nog mer tur än skicklighet att jag kom oskadd till Glåpen. Jag fick en ny art och jag tackar Bertil i efterhand för tipset.

Nu åter till det jag skulle berätta om. Den 27/9 1970 företog vi, dvs familjen, en betydligt stillsammare resa till Glåpen. Det var en vacker brittsommarsöndag. Vi kom fram till badplatsen och fick omedelbart se en dopping, som inte var en skäggdopping. Kikarna kom fram, både tub och prisma, och det var inte svårt att göra artbestämningen: GRÅHAKEDOPPING. Den låg där på "redden" och liksom nickade ett välkommen till Rannäs med sin röda hals, svarta hjässa och gråvita kinder. Den hade med andra ord till största delen sommardräkten kvar.

Den sågs ca 1 timme men försvann under kaffepausen. Resten av eftermiddagen fick vi nöja oss med skäggdopping, som fanns i mängd. En trevligare mottagningskommitté för en nyinflyttad naturdyrkare är svårt att tänka sig.

Arne Sjögren

RINGMÄRKNINGSFYND I SURHAMMAR UNDER 1970

88028
Den 15/5 hittades i en trädgård i samhället resterna av en koltrast, hane, troligen dödad av någon av de många kringströvande kattorna. Kring benet satt en ring av engelskt ursprung, vilken insändes till angiven adress: British Museum, London. Därifrån meddelades genom The British Trust for Ornithology att fågeln, som då var "1st year" ringmärktes den 20/11 1966 i Cleethorpes, Lincolnshire. Det går således inte att fastställa om denna koltrast var född i England eller var den under sitt första levnadsår dragit söderut.

Den 20/10 hittades i samhället en död sidensvans ur en av de flockar, som då drogo förbi. Fågeln var helt oskadd och sådana fynd gör man ju då och då. Det verkar som om sidensvansar ibland helt enkelt äter ihjäl sig. Kring foten bar den en ring, märkt: Museum, Helsinki och dit översändes ringen. Det meddelas nu att fågeln ringmärktes "after 1st year" i Pasila (Uusimaa), Helsinki, den 8/1 1970. I och för sig är det väl inget särskilt märkligt fynd, då förmodligen en hel del av de sidensvansflockar vi se i mellansverige ha finskt ursprung.

Harald Wedérus